Meten en verbeteren van de kwaliteit van zorg voor een chronische aandoening of toestand door een proactieve aanpak of een disease management programma: hart-en vaatziekten

Haio: HELSEN Jorrit , KUL
Promotor: Goderis Geert , KUL
Praktijkopleider: Arras Greet

Context: Hart- en vaatziekten blijven een belangrijke doodsoorzaak in Europa. De preventie en behandeling van risicofactoren voor cardiovasculaire aandoening is en blijft een belangrijke taak voor de huisarts. De ‘European society of cardiology’ heeft hiervoor richtlijnen en streefdoelen opgesteld om patiënten met hart en vaatziekten te behandelen. Dit onderzoek wil als een praktijkverbeterend project de behandeling van hart- en vaatziekten in een Vlaamse huisartsenpraktijk nagaan en optimaliseren aan de hand de huidige richtlijn.

Onderzoeksvraag: In welke mate kan de aanpak en de behandeling van hart- en vaatziekten in de praktijk geëvalueerd en geoptimaliseerd aan de hand van de huidige richtlijnen?

Methode: In een landelijke Vlaamse huisartsenpraktijk werd er gedurende 8 maanden bij patiënten in primaire preventie met een hoog risico op hart- een vaatziekten (DM II zonder andere risicofactoren, SCORE (5-10%), eGFR(30-60 ml/min)) of patiënten met een zeer hoog risico (DM II met risicofactoren, SCORE 10% eGFR

Resultaten: In totaal werd er een groep van 49 patiënten geïncludeerd. Drieëndertig patiënten hadden een zeer hoog risico op het krijgen van een cardiovasculaire aandoening. De overige 16 patiënten hadden een hoog risico op het krijgen van hart- en vaatziekten. Er werd geen enkele patiënt met chronische nierinsufficiëntie als voornaamste risicofactor geïncludeerd. Drie patiënten werden niet tijdig terug gezien op de raadpleging voor een controle. Op een groep van 46 patiënten werd er bij 27 patiënten een interventie toegepast. Voordat de interventies gedaan werden, voldeden 19 patiënten aan alle streefwaardes. Bij het tweede controlemoment voldeden 28 patiënten aan alle streefwaardes. De statistische significantie van de toegepaste interventies werd nagegaan met een McNemar statistische test. Het resultaat van deze test was significant met een p-waarde= 0,0159.

Conclusie: Dit praktijkverbeterend project heeft op meerdere vlakken zijn nut bewezen. Enerzijds door het feit dat er op individuele basis meer patiënten behandeld worden conform de richtlijnen. Anderzijds door het feit dat er door dit project veel meer risicofactoren geregistreerd worden in het EMD en hierdoor beter kan ingespeeld worden op preventie. Extra inspanningen dienen geleverd te worden rond rookstop en patiënten met chronische nierinsufficiëntie.